

સાહેબદાદ અને સત્સંગ – અલોકિક કૃપા

~ ભાવાનુવાદ સંકળન : સંગીતાબેન મોડી (અમદાવાદ)

‘અમે સદાકાળ એવા પ્રભુધારક પ્રગટ સંત દ્વારા તમારી હિવ્ય રક્ષા કરીશું.’ તેવા ભગવાન સ્વામિનારાયણે આપેલ વચ્ચને તેઓએ આજથી બરાબર ૮૫ વર્ષ પૂર્વે આજ મહિનામાં પૂરું કર્યું. સન ૧૯૪૦ના માર્ચ માસમાં સાહેબદાદ આ ધરા પર પ્રગટ થયા. તેઓના પ્રાગટ્યદિને તેઓના આશીર્વાદથી આપણે જે સદ્ગુણો શીખ્યાં છીએ તેની પર મારે પ્રકાશ પાડવો છે.

મારા વ્યાવસાયિક અનુભવોએ મને સાહેબદાદના સાચા મહિમાથી ઉજાગર કરી છે. એક માનસિક ચિહ્નિત્વક તરીકે મારે એવા ઘણા કલાયન્ટ્સને મળવાનું થાય છે કે, જેઓ પોતે નિર્ણયો લેવા માટે તથા નકારાત્મક વિચારોથી બદાર નીકળવા માટે સંઘર્ષ કરતા હોય છે. કેટલાક લોકો આત્મવિશ્વાસના અભાવથી પીડાતા હોય છે, કે જે તેમને તેમની જાત સાથેના નબળા જોડાણ તરફ દોરી જાય છે. તો કેટલાક લોકો અન્યો પ્રત્યે રોખ અને અવિશ્વાસ અનુભવે છે, જે અન્યો સાથેના તણાવભર્યા સંબંધોમાં પરિણામે છે. મોટા ભાગના કલાયન્ટ્સ આવી મિશ્ર સમસ્યાઓથી પીડાતા હોય છે. આવા સમયે ઘણી વખત હું આશ્રય અનુભવું છું : આવી સમસ્યાઓનો ઉપચાર શો હોઈ શકે ?

મારા કલાયન્ટ્સના આવા નકારાત્મક વિચારોની સફર જોતાં, મને લાગે છે કે, વ્યક્તિનાં વિકાસનાં વર્ષો દરમિયાન ઘણી વાર ‘કેવી રીતે વિચારવું’ એ એક મહત્વની આવડતને ધ્યાનમાં લેવામાં આવતી નથી. આપણે ગણિત શીખીએ છીએ, પુસ્તકો વાંચીએ છીએ, કક્ષો-બારાખડી બોલીએ છીએ, પરંતુ, અત્યંત આવશ્યક એવી વિચારવાની – ખાસ કરીને નકારાત્મક વિચારવાની આવડત પર ભાગ્યે જ ધ્યાન આપીએ છીએ. આપણા નકારાત્મક વિચારો અને પૂર્વગ્રહોને કેવી રીતે પડકરવા તે કોઈ આપણને શીખવતું જ નથી. કમ સે કમ પદ્ધતિસરના શિક્ષણમાં પણ આપણને આ શીખવવામાં આવતું નથી.

પરંતુ, મને યાદ છે કે, માત્ર ૧૩ વર્ષની ઉંમરે પેન્સિલવેનિયામાં યોગી પુવા શિબિર દરમિયાન મને આ આવડતનો પરિચય કરાવવામાં આવ્યો હતો, કે જ્યાં મેં સાહેબદાનો જીવન પરિવર્તન કરતો મંત્ર : ‘સવણું વિચારો, બાકી બધું ગોઠવાઈ જશે’ પ્રથમ વખત સાંભળ્યો હતો. પછી તો દરેક ગ્રીઝ શિબિર એ બીજાના શુભ ગુણો જોવા, સંવાદિતા સ્થાપવા અને પોતાનામાં ભગવાન જોવા માટેનો સધન અભ્યાસ બની રહી. ઘણા વડીલોને માટે જ્યારે ‘સવણું કેવી રીતે વિચારવું’ તે આવડત એ દૂરની બાબત હોય છે ત્યારે સાહેબદાદાએ એ આવડતની કમી દૂરકરવાની અદ્ભુતપ્રેરણાાાપી છે.

ભગવાન મને સતત આવા અનુભવો કરાવતા રહ્યા છે તે માટે હું સાહેબદાની ઋણી છું. એક દિવસ તાજેતરમાં જ નજીવી ચોરીની સજ ભોગવી જેલમાંથી મુક્ત થેયેલ એક કલાયન્ટની થેરાપીનું મારે સેશન ચાલતું હતું. તેની સાથે પરિસ્થિતિ અંગે વાતચીત કર્યા પછી શું થયું ? આમ તો આ સેશન પહેલાં તેનાં પરિવારજનોએ તેની જાટકણી કરીને નકર્યો હતો, તેથી મેં એક

અલગ માર્ગ અપનાવ્યો. અંતઃપ્રેરણાથી પ્રેરાઈને મેં સાહેબિક રીતે જ તેને તેના સકરાત્મક ગુણો જાણવવાનું ચાલુ કર્યું. જાણો મારો અંતરાત્મા મને તેની મનુષ્ય હોવાના મહત્વની તેને અનુભૂતિ કરાવવાની જરૂરત તરફ નિર્દેશ કરતો હતો.

આ સેશનના અંતે, મને મારી આવી પ્રતિક્રિયાથી આશ્રય થયું : આ એ વ્યક્તિ હતો કે જે તાજેતરમાં જ જેલમાંથી છૂટ્યો હતો, તેમ છતાં તેનામાં રહેલા શુભ ગુણો વિના પ્રયત્ને જોઈ શકાય તેમ અનુભવાયું. આ આટલું સરળતાથી કેવી રીતે શક્ય થયું ? સાહેબદાદાએ આપણને શીખવ્યું છે કે, “જો કોઈ વ્યક્તિમાં હદ અવગુણ હોય અને એક સદ્ગુણ હોય, તો એ એક સદ્ગુણને મોટો કરીને જોવો એ સુહૃદભાવ હોય.”

રસપ્રદ બાબત તો એ છે કે, મારી યુનિવર્સિટીએ પણ વર્ષો પછી મને આ સિદ્ધાંત શીખવ્યો, જેને મનોવિજ્ઞાનની પરિભાષામાં ‘Strength based approach’ એટલે કે, ‘ક્ષમતા આધારિત અભિગમ’ કહેવામાં આવે છે. જો કે, અન્ય કોઈ યુનિવર્સિટી કરે તેના ઘણા સમય પહેલાં સાહેબદાદાએ આ કૌશલ્યનું મારામાં પોણણ કર્યું હતું. જો કે, તેમાં તો હું કંઈ ના કરી શકું, પણ મને હસવું આવે છે કે, આ બોલાવવા માટેની મને તાલીમ આપવાની પણ હું કોલેજમાં પગ મુકું તેના ઘણા સમય પહેલાં સાહેબદાદાએ ચાલુ કરી દીધી હતી. સાહેબદાદ આપણને જે બોધ આપે છે તેનું કોઈ મૂલ્ય આંકી શકાય તેમ નથી, તેમ છતાં વિના મૂલ્યે તે અપાય છે, તે કેવળ તેઓની કરુણા અને આપણા પ્રત્યેના પ્રેમનું પરિણામ છે.

તો સર્વે વહીલાં માતા-પિતાઓ તથા વડીલો, આપણાં બાળકોને સત્સંગ સાથે જોડી રાખવાનું મહત્વ આ છે. સત્સંગ આપણને જીવન જીવા માટે સજ્જ થવાની તરફીબ શીખવે છે. વ્યાવસાયિક ક્ષેત્રે ભવે આપણે મનોવૈજ્ઞાનિક, ધંધા, વિજ્ઞાન અથવા અન્ય કોઈ ક્ષેત્રમાં જોડાયેલાં હોઈએ, પરંતુ, એક વખત જ્યારે આપણે સાહેબદાદ સાથે જોડાઈએ છીએ ત્યારે આપણે તેઓની જીવન-પાઠશાળામાં પ્રવેશ મેળવીએ છીએ. તેઓનો વિનભતાનો ગુણ આપણને અન્યોની સાથે અને આપણી જાત સાથે સંવાદિતાથી જીવન જીવાનું શીખવે છે. સાહેબદાદ આપણને સફળ વિદ્યાર્થી અને વ્યાવસાયિક કેવી રીતે બનવું તે ચોક્કસ શીખવે છે, પણ ત્યારે તેઓ આપણને ‘પ્રેમાળ, કરુણાસભર માનવી કેવી રીતે બનવું.’ તે માટે જે શાળાપણ આપવામાંગે છે તે વધુ ગહન હોય છે.

સાહેબદાદાના પ્રાગટ્યમંગલ પર્વ પ્રાર્થના કે, તેઓએ પોતે જીવિને શીખવેલ મૂલ્યો : ‘એકબીજાં માટે અને પોતા માટે સવણું ને શુભ વિચારો’ તે પ્રમાણે આપણણું જીવન બનાવીને તેઓનું નામ રોશન કરીએ.

સાહેબદાદ આપને પ્રાગટ્યહિન્ની ખૂબ ખૂબ શુભેચ્છાઓ – અમે સૌ આપને ખૂબ ચાહીએ છીએ !

(સહેલી શેષના ‘બ્રહ્મનિર્જ’-માર્ચ, ૨૦૨૪ના અંકમાં પ્રકાશિત મૂળ અંગ્રેજ લેખનો ભાવાનુવાદ)